

Zaaknummer 2015-W1596 B

4 januari 2016

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

[naam],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. C.A. Madern.

1. De procedure

Op 17 september 2015 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, beslist dat de klacht tegen [aangeklaagde] niet-ontvankelijk is wegens te late indiening van de klacht.

Mr. C.A. Madern heeft bij brief van 29 september 2015 (ingekomen op 5 oktober 2015) een bezwaarschrift en bij brief van 12 oktober 2015 (ingekomen op 14 oktober 2015) een aanvulling op het bezwaarschrift ingediend tegen de beslissing van de KLAC van 17 september 2015.

[Naam], vicaris-generaal van het bisdom Roermond heeft bij brief van 28 oktober 2015 (ingekomen 30 oktober 2015) inhoudelijk gereageerd op het bezwaarschrift.

Op 27 november 2015 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. De inhoud van het bezwaar

Klager heeft aangevoerd dat de Klac ten onrechte tot het oordeel is gekomen dat de klacht niet-ontvankelijk is wegens te late indiening van de klacht.

3. De beoordeling

Ingevolge artikel 20.1 van de Procedure kan tegen de beslissing van de KLAC door de klager schriftelijk bezwaar worden ingediend indien hij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer overweegt dat de toetsing in een bezwaarprocedure beperkt is tot de vraag of een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen. De bezwaarmogelijkheid kan niet leiden tot een integrale herbeoordeling van de door de behandelende kamer gegeven overwegingen met betrekking tot de ontvankelijkheid van de klacht van klager.

De door de bijzondere kamer te verrichten toetsing kan dan ook slechts marginaal zijn. De vraag waar het hier om gaat is of gezegd moet worden dat de behandelende kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot haar beslissing heeft kunnen komen.

Hetgeen de behandelende kamer met betrekking tot de vraag of de klacht van klager ontvankelijk is, heeft overwogen kan de toetsing van de bijzondere kamer doorstaan. De behandelende kamer heeft haar oordeel onder punt 2.3. van haar beslissing toereikend en op inzichtelijke wijze gemotiveerd. Niet gezegd kan worden dat de behandelende kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal en met in acht name van de Procedure, in redelijkheid niet tot haar beslissing heeft kunnen komen.

De bijzondere kamer heeft kennisgenomen van het bezwaarschrift van klager. In zijn bezwaarschrift is door klager niet uitdrukkelijk onderbouwd welke algemene beginselen van behoorlijke klachtenbehandeling door de KLAC in haar beslissing van 17 september 2015 niet in acht zouden zijn genomen.

Binnen het kader van de bezwaarprocedure acht de bijzondere kamer het echter in deze van belang op de volgende door klager aangevoerde punten in te gaan:

- a) Klager is van mening dat uit de advertentie van 31 oktober 2014 in De Telegraaf bleek dat hij een klaagschrift betreffende klachten uiterlijk op 31 juli 2015 bij de Klac kon indienen. Klager ontging het verschil tussen indienen van een klacht en indienen van een klaagschrift betreffende zo'n klacht. Klager verkeerde en verkeert nog in de veronderstelling dat hij met zijn brief van 1 juli 2015 tijdig een klacht/klaagschrift heeft ingediend.
- b) Klager heeft vele malen eerder op het punt gestaan om een klacht in te dienen. Klager heeft zichzelf geestelijk moeten overwinnen om deze klacht in te dienen. Een dergelijke geestelijke blokkade behoort een verschoonbare reden op te leveren waardoor een eventuele termijnoverschrijding niet verwijtbaar is en de klacht wel in behandeling behoort te worden genomen.
- c) Klager heeft niet alleen een klacht ingediend tegen [aangeklaagde]. Klager heeft in zijn brief van 1 juli 2015 ook geklaagd over pastoor [naam].

De bijzondere kamer overweegt met betrekking tot voornoemde punten het volgende:

- a) Klager heeft kennis genomen van de advertentie van 31 oktober 2014 in De Telegraaf. In deze advertentie heeft klager – onder meer – de datum van 30 april 2015 kunnen lezen. Hieruit komt naar het oordeel van de bijzondere kamer naar voren dat klager wist dat deze datum van belang was binnen de procedure voor het indienen van klachten betreffende seksueel misbruik in de R.-K. Kerk. Indien het voor klager niet duidelijk is geweest wat het belang was van deze datum dan had het op zijn weg gelegen om daar nadere informatie over in te winnen bij bijvoorbeeld het Meldpunt. De bijzondere kamer is van oordeel dat de Klac in redelijkheid heeft kunnen overwegen dat dit een omstandigheid is die voor risico van klager komt en niet een zodanige bijzondere omstandigheid is dat op grond daarvan de termijnoverschrijding verschoonbaar moet worden geacht.
- b) Klager voert aan dat hij vanwege een geestelijke blokkade niet eerder een klacht heeft kunnen indienen en dat er daardoor sprake is van een verschoonbare termijnoverschrijding. De bijzondere kamer stelt vast dat klager bij de Klac niet onderbouwd een beroep heeft gedaan op een geestelijke blokkade als reden voor een verschoonbare termijnoverschrijding. De bijzondere kamer is dan ook van oordeel dat de Klac geen verwijt treft en dat er op dit punt geen sprake is van schending van een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling.

- c) De bijzondere kamer stelt vast dat de Klac in haar beslissing van 17 september 2015 buiten haar oordeel heeft gelaten dat de klacht ook was gericht tegen pastoor [naam]. Naar het oordeel van de bijzondere kamer zou de Klac, gelet op de door haar gegeven beslissing, ten aanzien van de klacht tegen pastoor [naam] echter niet tot een ander oordeel zijn gekomen dan ook die klacht niet ontvankelijk te verklaren. Ook dit punt kan niet leiden tot een gegrondverklaring van het bezwaar.

De bijzondere kamer zal het bezwaar dan ook niet gegrond verklaren.

4. De beslissing

De bijzondere kamer:

- verklaart het bezwaar niet gegrond.

Deze beslissing is gegeven op 4 januari 2016 door mr. H.J. Schepen, voorzitter, mr. P.A.M. Hendriks en mevrouw mr. C.C. de Rijke-Maas, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.